Голос України

Газета Верховної Ради України

№ 93 (2340) ▪ Субота, 27 травня 2000 року ▪ Ціна договірна

Сьогодні і завтра у столиці — свято!

Одна з обнов до Дня Києва — перша черга лінії швидкісного трамвая на житловому масиві Вигурівщина — Троєщина.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

27 травня

- *1703 р. Засновано місто Санкт-Петербург.*
- *1840 р. Не стало геніального італійського скрипаля Ніколо Паганіні.*
- *1910 р. Помер німецький мікробіолог Роберт Кох. Відкрив збудників туберкульозу та холери. Нобелівський лауреат.*
- *1913 р. Народився український поет Валентин Лагода. Відомий книжками сатири і гумору «Мокрим рядном», «Гаряча завивка», «Сатана у целофані» та ін.*

За бажання графік можна змінити

19—23 червня Україну відвідає делегація британської групи Міжпарламентського союзу. Про це йшлося під час зустрічі Голови Верховної Ради Івана Плюща з Надзвичайним і Повноважним Послом Великої Британії в Україні Роландом Гедлі Смітом. «Це вже друга зустріч із послом, — зазначив Іван Плющ. — Під час першої ми говорили про необхідність посилення міжпарламентських зв'язків. І ось цей важливий для нас візит. До того ж британська група — одна з найвпливовіших у Міжпарламентському союзі, й можна говорити, що через двосторонні зв'язки ми вийдемо й на багатосторонні відносини». Також Іван Плющ повідомив журналістам ще одну новину про спікера Палати громад Парламенту Великої Британії пані Бетті Бутройд. Іван Плющ двічі запрошував її відвідати Україну.

«Нещодавно в Страсбурзі на конференції голів парламентів країн-членів РЄ я запитав, чи не заплановано в її графіку візит в Україну, — розповів Голова ВР. — Вона відповіла: поки що ні, але пообіцяла ретельно переглянути графік. І ось Посольство Великої Британії виступило з пропозицією запланувати цей візит на осінь».

Пріоритети визначено

Президент України Леонід Кучма своїм указом схвалив подані урядом Основні напрями соціальної політики на період до 2004 року.

Згідно з документом, повідомляє «Інтерфакс-Україна», пріоритетами соціальної політики є створення умов для забезпечення достатнього рівня життя людей, формування середнього класу, недопущення надмірної диференціації громадян за рівнем доходів. А також проведення пенсійної реформи, надання адресної підтримки незахищеним верствам населення, всебічний розвиток освіти, культури, поліпшення охорони здоров'я.

Відставка не сприятиме стабільності

«Рішення про відставку уряду Криму поспішне за формою, і я не бачу щирості в бажанні розв'язати проблему Криму». Так прокоментував відставку Ради міністрів АРК Голова Верховної Ради України Іван Плющ. Він наголосив на тому, що під час ухвалення спірних рішень необхідно суворо дотримуватися процедури й Регламенту. Окрім того, за словами І. Плюща, не слід забувати, що Крим — специфічна територія України.

(Закінчення на 3-й стор.).

Олександр ОМЕЛЬЧЕНКО:

«Київ прийде до європейського рівня»

Рік тому, коли в українській столиці вирували передвиборні пристрасті, деякі супротивники Олександра Омельченка, не маючи на нього компромату, монотонно бубоніли: «Так він же будівельник. Він нічого іншого не вміє. Він не осягне міста».

Сан Санич, як його часто між собою називають кияни, з властивою йому прихованою хитринкою охоче підхоплював цю тезу: «Так, я не політик. Я — будівельник. Я будуватиму місто».

Минув рік. Мер за цей короткий час устиг стільки зробити для киян, скільки багатьом не вдавалося за десять років.

Він виявив такий організаторський талант, показав такий розмах дій, що дехто й досі розгублено розводить руками: ну й ну, чого в нім більше — будівельника, економіста-господарника, політика? І що він узагалі за людина?

(Закінчення на 2-й стор.).

Фото Василя ГРИБА.

Галузь довели управлінці

«Треба припинити експлуатувати шахтарську тему і нарешті зрозуміти, що галузь довели до такого стану управлінці», — сказав Прем'єр-міністр Віктор Ющенко на розширеному пленумі ЦК профспілки працівників вугільної промисловості України.

Глава уряду підкреслив, що шахтарі видобувають вугілля, аби його продати, а їх експлуатують, прикриваючись відсутністю грошей, що не відповідає дійсності. Прем'єр-міністр висловив готовність підписати з шахтарями спільний меморандум та спільними зусиллями, конструктивно і цивілізовано розв'язати проблему з виплатою зарплат, не вдаючися до допомоги свистків і касок.

Тим часом Верховна Рада ухвалила в новій редакції Закон про внесення змін до бюджету-2000, який передбачає серед іншого збільшення фінансування вугільної галузі. Зокрема, передбачено виділення 195 млн. грн. на держпідтримку вуглевидобувних підприємств і 80 млн. грн. — на реструктуризацію підприємств вугільної промисловості Мінпаливенерго. Крім того, Кабінет Міністрів повинен виділити додатково 1,5 млрд. грн. на держпідтримку вуглевидобувних підприємств.

Передплата-2000

Спробуй і виграй

Триває передплата газети «Голос України» на друге півріччя 2000 року. Традиційно «ГУ» проводить серед своїх передплатників розіграш заохочувальних призів. Тим, хто зробив свій вибір і передплатив нашу газету на 6 місяців — до кінця року, потрібно надіслати до редакції копію передплатної квитанції. На конверті обов'язково зробіть позначку «Передплата-2000». Розігруватимуться найрізноманітніші призи. І все це завдяки нашим спонсорам:

22. Ялтинському ВАТ «Масандра» (генеральний директор Микола Бойко) — набори вин.

23. Сімферопольському ВАТ «Фотон» (голова правління Віктор Сирота) — малогабаритний телевізор.

Нагадуємо, що у розіграші заохочувальних призів візьмуть участь і ті, хто передплатив «ГУ» одразу на весь рік (копії їхніх передплатних квитанцій зберігаються в редакції). Поспішіть зробити свій вибір на користь «Голосу України». Терміни передплати обмежені. Спробуйте своє щастя і в розіграші заохочувальних призів. Стежте за наступними номерами «ГУ», де буде продовжено список призів і наших спонсорів. Нехай вам щастить!

Я вам пишу...

Лише розуму для навчання замало

Моя дочка Ганна з успіхом виступила на олімпіаді «Випускник-2000» («Поліглот»), проведеної за сприяння Міносвіти. І набрала необхідну кількість балів для вступу без іспитів в один із столичних вузів. Для неї це — надзвичайна радість, адже Ганна з дитинства мріє стати перекладачем. Однак ні я, вчитель праці в загальноосвітній школі, ані моя дружина, лікар районної лікарні, неспроможні платити за навчання дочки 120 доларів США на місяць. Де взяти гроші? А, може, хтось схоче нам допомогти?..

Іван ГОРДІЄНКО.

Шепетівка Хмельницької області.

Від редакції. У Міністерстві освіти засвідчили, що за його сприяння справді було проведено таку олімпіаду. Щоправда, детальнішу інформацію не вдалося отримати, навіть обдзвонивши протягом трьох годин півтора десятка міністерських телефонів. Отже, де логіка? Державна керівна структура «благословляє» такі заходи, заохочує переможців вступом без іспитів, однак не дає абітурієнтам фінансових гарантій на майбутні семестри. Можливо, міністерству спочатку слід було б мати справи з вузами, де не треба платити за науку. З другого боку, можна й цинічно «відрізати» батькам дівчини: «Бідному — зась!» Проте вони не винні, що в державі вже природні ситуації, коли талант без початкового капіталу не вторує собі дорогу. І що на цій дорозі знання перетворюються на груші, які не можна з'їсти...

P. S.

- *На шахті ім. Фрунзе ВО «Ровенькиантрацит» (Луганська обл.) під обвалом породи загинув гірник.*
- *У Харкові близько 1000 колишніх робітників «Заводу імені Малишева», звільнених за скороченням штатів, пікетували прохідну підприємства.*
- *Полярники — учасники експедиції до антарктичної станції «Академік Вернадський» повернулися в Україну.*
- *Більш як 2,5 тисячі вчителів пікетували Кабмін з вимогою погасити борги у зарплаті.*

Прем'єр — шахтарям: домовимось без свистків

«Голос України», 27 травня 2000 року. № 93 (2340)

Олександр ОМЕЛЬЧЕНКО:

«Київ прийде до європейського рівня»

(Початок на 1-й стор.).

Будівельник

Нещодавно Президент України, взявши участь у відкритті чергової київської новобудови і відповідаючи на запитання, як він оцінює діяльність київського мера, відповів коротко: «Він — будівничий».

Так, бо будівничим можна бути не тільки в зодчестві, а і в будь-якій іншій сфері — економіці, політиці, господарюванні.

Але давайте спустимося до конкретної, будівельної «прив'язки». Пройдемося вулицями Києва, проїдемо дорогами, магістральними розв'язками, новими житловими масивами. І здивуємося: як за рік з хвостиком можна до невпізнання змінити обличчя величезного міста? Скільки треба мати сил, енергії, мужності, щоб Київ, з його усталеними зодчеськими традиціями, не втративши набутого, став якимось просторішим, красивішим, охайнішим, здоровішим?

Згадаймо, в якій шаленій борні, інтригах, плітках ішов Олександр Омельченко до мети: відродити підземні магістралі головної вулиці столиці, зробити на ній ідеальне покриття, зняти асфальт з тротуарів і замінити його керамічною цеглою. «Доброзичливці» аж зайшлися, а потім через куплену ними пресу вилили на мера потоки бруду. Та засяяв Хрещатик — і квит. І всім зрозуміло: так краще. Недарма Європа давно уже відмовилася від асфальту.

Вийдімо на проспект Перемоги. Проспектом смерті називали його кияни, оскільки щороку гинули там десятки, а може, й більше людей. Сан Санич заявив: «Ми не будемо з цим миритися далі. Не пошкодуємо коштів, щоб захистити людей від небезпеки». І ось на середині всієї величезної магістралі з'явилися захисні бар'єри, що перепинили потік людей, а особливо дітей, яким так кортіло зекономити час і перебігти широку магістраль під носом у автомобілів.

А вулиці Теліги, Московська, Грушевського, а площа Слави, розв'язки біля автовокзалу, на тій-таки Теліги і багатьох інших дорогах?! А нові станції метрополітену, а швидкісні трамваї і нові тролейбусні маршрути?! І все — за один рік!

Олександр Омельченко часто приймає найнесподіваніші рішення, різко рвучи психологічні і технічні стереотипи. Здавалося, ніяк не можна обійтися без трамваїв на Московській, Грушевського і багатьох інших вулицях. Так само — розширювати вузькі дороги від мосту Патона і до автовокзалу, від університету до Саксаганського. І на тих самих Московській, Грушевського, Теліги. З'ясовується, можна. Можна збагатити Київ, який почав задихатися від автомобілів, прекрасними сучасними магістралями там, де колись і двома возами розминутися було непросто.

Дбаючи про транспортні зручності для киян, голова міста йде далі — береться за реалізацію фантастичного проекту: з'єднати в єдине кільце залізничні колії, що майже скрізь оточують Київ, вивести до них лінії метрополітену і пустити по цьому кільцю спеціальні електропоїзди. Тобто максимально наблизити околиці Києва до центру. І це не просто наміри — Омельченко не був би Омельченком, якби не доводив будь-яку справу до кінця.

Як і з житлом. Перед виборами твердо пообіцяв: Київ матиме щорік мільйон квадратних метрів житла. Протягом минулого, пробного для мера року столичні будівельники впритул наблизилися до проголошеної цифри. Перший квартал і середина другого показали: обіцяне таки станеться.

Особливий талант Олександра Омельченка як будівельника зблиснув під час відбудови київських святинь — Михайлівського Золотоверхого, Свято-Успенського соборів, церкви Богородиці Пирогощі, як і менш відомих, що їх споруджують у багатьох нових і старих районах столиці — аж до віддалених куточків.

Ці забудови, як і все, що виходить з-під рук голови міста, глибоко продумані і філософськи осмислені, адже без духовності, без віри у велике і святе будь-яка нація приречена. «Без великої віри не може бути великої держави», — наголосив мер, коли йому вручили велику церковну відзнаку.

Господарник, економіст

Наполеон сказав: «У мене є десятки генералів, які не бояться іти під кулі. Але немає жодного, який не боявся би приймати рішення».

Київський мер приймає рішення продумано й рішуче. «Так. Скільки вам треба на відновлення тролейбуса? 30 тисяч гривень? Це на річний пробіг. А якщо на 3 роки? 50 тисяч?» Протокольне доручення: виділити ремонтникам необхідні кошти». На виробничому об'єднанні ім. Корольова: «Ви просите в борг 200 тисяч гривень і обіцяєте, що повністю запустите конвеєр. Гаразд, я даю їх вам. Але перевірю, як вони будуть використані. Якщо підуть нові обігові кошти, якщо відкриються нові робочі місця, взагалі спишу цей борг. Якщо щось не так, повернете до копієчки».

Не думайте, Омельченко не сіє грошима направо і наліво. Він лічить кожну копійку. Але й знає: гроші повинні працювати. Вкладати їх треба в точно розраховане діло.

І його ходи точні й виважені, часто розраховані на роки. Знаючи, в якому нині стані енергетика і теплоенергетика, що її агрегати доживають останні дні, Олександр Омельченко ставить перед своєю командою завдання: будь-що і в найкоротший час ліквідувати цю загрозу для Києва. Зваживши всі «за» і «проти», він бере в кредит у Світового банку 249 мільйонів доларів. Правда, на таких умовах, яким позаздрили б будь-які інші позичальники — під 6 відсотків річних, та ще й з виплатою протягом 20 років. До того ж Світовий банк, як правило, позичає кошти на реконструкцію з розрахунку 60 на 40, себто 40 відсотків грошей у програму повинні вкладати самі позичальники. Олександр Омельченко добивається, щоб Світовий банк взяв на себе 80 відсотків.

На ці кошти не тільки реконструюється старе обладнання на деяких київських ТЕЦ, а й будується нова котельня на Позняках, вводяться в дію котли нового покоління на теплоелектроцентралях біля залізничного вокзалу і на Рибальському півострові, низці інших енергетичних об'єктів. Якщо додати сюди 80 кілометрів трубопроводів, які міняють на нові, то можна сказати: загроза енергетичної кризи для української столиці минає.

Для Олександра Омельченка підтримка вітчизняного виробника — не політична фраза (можливо, саме в цьому розумінні він уперто не визнає себе політиком), а реальна програма для нього і його команди. Після виставки товарів, які виробляють у Києві, він з гордістю скаже: «Ми пишаємося розумом і руками киян. У нас є хороше майбутнє». А програму окреслить, як завжди, чітко й лаконічно: потрібно задіяти виробництво на всіх підприємствах Києва.

До цього голова міста йде водночас кількома шляхами. Насамперед, добивається, щоб столиця давала достатній пакет замовлень для своїх заводів. «Навіть якщо наш тролейбус чи метрополітенівський вагон буде дорожчий на 30 відсотків, — каже він, — ми все одно повинні брати своє. Бо це — робочі руки киян, добробут киян, відрахування в бюджет, Пенсійний фонд».

Мер добивається, щоб столичні медики відмовилися від зарубіжного обладнання і брали його на заводі Артема. Тим паче що ці вироби не поступаються зарубіжним. Картає метрополітенівців, котрі тратять сотні тисяч доларів на закупку ескалаторів у Росії, коли їх можна виробляти на місці.

І не тільки вимагає, картає, наказує. Переконавшися в ефективній діяльності Русанівського м'ясокомбінату, з допомогою своїх служб розширює ринок збуту його продукції там, куди її вперто не пускали недобросовісні конкуренти. ВАТ «Київтрактородеталь» вводить у список підприємств, яким забороняється відключати електроенергію. Багатьом іншим — знижує плату за землю, за комунальні послуги.

Коли Олександр Омельченко переконується, що керівництво підприємства прагне піднятися з колін, шукає, як вижити в цю економічну негоду, — то він зробить усе, аби допомогти.

Зрештою, щоб дати друге дихання київським підприємствам, Олександр Омельченко, незважаючи на скажений тиск деяких новоспечених олігархів, цькування «незалежної» преси, йде на безпрецедентний крок — реприватизацію раніше приватизованих підприємств, які із зміною власника не добилися покращення фінансово-господарської діяльності. Ці дії він пояснює так: «Більшість підприємств, які перестали бути державною чи комунальною власністю, не піднялися з колін. Нові господарі не готові до інвестування, до переходу на сучасні технології, до переорієнтації на ринку продукції. Через це за п'ять років бюджет міста зазнав колосальних втрат, безробіття стало ледь не масовим. Ось тому ми вийшли з клопотанням до Президента і уряду, щоб, як виняток, передати ці підприємства до комунальної власності. Ми за два роки отримали під свою юрисдикцію майже 30 таких підприємств. Там були замінені керівники, переглянуто умови комунальних сплат. Ці підприємства було звільнено від земельних податків. Результат: усі вони нині на плаву і щомісяця поліпшують роботу». І додає: «Запрацюють вони на повну силу, доведуть життєздатність — тоді можна буде знову повернутися до приватизації».

Фото Василя ГРИБА.

Де я чув про подібну тактику? Згадав: у Голландії. Так у них було з автомобільною фірмою «Дафна».

Факт: минулого року приріст промислової продукції у Києві сягнув 12,5 відсотка. За перший квартал нинішнього цифра піднялася ще вище — 35 відсотків. У місті регулярно сплачують зарплату, пенсії. Зростає реальний заробіток людей. За півтора року кількість безробітних зменшилася на 34 тисячі осіб. Має рацію міський голова, коли стверджує, що упевнено дивиться в майбутнє. «Наша найближча мета, — каже він, —за три роки повернути всім киянам робочі місця, а на виробництві забезпечити такі технології, аналогів яким сьогодні немає не тільки в Європі, а й у світі. Столиця повинна вести за собою державу, і кияни готові до цього».

Хист господарника проявився в Олександра Омельченка не тільки на рівні макроекономіки. Він добирається до кожної вулиці, площі, двору, звалища, вимагає, щоб Київ сяяв чистотою й охайністю, щоб люди почували себе в ньому зручно й комфортно. Голова міста, здається, знає, що робиться у найвіддаленішому куточку столиці. Своєю поінформованістю він нерідко ставить у незручне становище керівника міського управління чи району. «Ви не скажете, що це там у вас за завали біля кладовища? А на узліссі за кінцевою станцією метро?»

Бо ніколи не користується дозованою інформацією. Щоранку, коли ще Київ спить, він об'їжджає вулиці і райони. Здається, таки закінчується період політичних ігор, якщо такі люди приходять до влади. Ми всі стомилися від теоретиків, яким хіба що лекції читати. Якщо зуміють. Потребуємо найперше господарників — упертих, практичних, досвідчених, кмітливих. Київ — знайшов.

Політик

Тож політик київський мер чи ні? А це зважаючи на те, що саме розуміти під політикою. Якщо озвучувати заяви, носити прапори — він, справді, не політик. Якщо впертою працею нести добро людям, піднести столицю — він великий політик.

Взяти хоча б соціальну сферу. Реально наближаючи обіцяний киянам мільйон квадратних метрів житла на рік, він виношує, — а, головне, уже здійснює — плани, як забезпечити квартирами лікаря, вчителя, молодого спеціаліста. Не кажучи вже про інвалідів, учасників війни та інших малозабезпечених, про яких турбується постійно. Отож столичною адміністрацією вже прийнято рішення про таку схему оплати за житло для молодих сімей і спеціалістів: 50 відсотків вартості бере на себе місто, 25 — район і тільки решту доплачує лікар чи вчитель.

На одній з апаратних нарад Київський голова разом з іншими керівниками міста, слухаючи питання про реалізацію програми «Турбота», про те, як місто допомагає інвалідам, пенсіонерам, багатодітним сім'ям, скаже: «Ми забули, що таке сирітський дім, залишили без належної уваги талановитих дітей, які ростуть без батька-матері». І, як завжди, відразу ж запише цілу низку протокольних доручень службам, які до цього безпосередньо причетні. Згодом з його ініціативи буде прийнято рішення про повернення квартир дітям-сиротам, які свого часу втратили їх, а нині повертаються з дитячих установ. А до колонного залу мерії запросить кращих учнів дитячих будинків і особисто вручить подарунки за відмінне навчання.

Або ось таке. Голова міста, вивчивши бюджетні можливості столиці, відновлює пільгові проїзні квитки для понад 200 тисяч студентів Києва. Політика це чи не політика?

Окрема розмова про справжню битву за хліб, яку "до останнього патрона" вів Олександр Омельченко, щоб утримати ціни на цей перший для людини продукт на нормальному рівні. Сам виїздив до областей, щоб знайти зерно за пристойну ціну, вів переговори з Казахстаном, доплачував з міського бюджету млинам і пекарням, аби тільки хліб не перестав бути доступним для пенсіонера, інваліда, безробітного. Всі області України вже давно підняли ціни на хліб у півтора-два рази, і лише в Києві вони ще півроку утримувалися на стабільному рівні. І тільки тоді, коли ціни, по суті, продиктували на рівні республіканському і вичерпалися усі можливості всередині міста, він мусив поступитися. Проте хліб у столиці й досі найдешевший в Україні.

Цікаво: як почуваються ті, хто спекулює українським хлібом, та ще й зловтішається, що місто мусило відпустити ціни? Чи доберуться до спекулянтів наші відважні правоохоронні генерали?! Щось не чути.

І ще один штрих до політичного портрета мера. Керуючи містом упевнено, вимогливо, часом жорстко, він ніколи не прагне узурпації влади. Навпаки, жодного важливого кроку не робить без Київради, без згоди і підтримки депутатів. Мало того, голова міста — активний поборник самоврядування, ініціатор створення муніципальної партії.

***

Я ніколи не був наближений до Олександра Омельченка, нічого в нього не просив, не терся в його кабінеті. Я ні в чому від нього не залежний.

Тому, питаю, чи з усім, що робить у місті новий мер, можна погодитися? Мабуть, ні. Про щось можна дискутувати, з чимось не погоджуватися, критикувати. Однак критикувати завжди легше, ніж безпосередньо робити справу.

Тому перебравши подумки все, що знаю, скажу як громадянин, як виборець, як мешканець столиці: іншого мера мені не треба. Адже Київ має господаря — дбайливого та енергійного. А до тих, хто проти нього час від часу репетує, слід придивитися: що ж вони корисного зробили для України чи скільки з неї вигребли?

Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.

Редакція газети «Голос України» щиро вітає Київського голову Олександра Олександровича Омельченка з річницею обрання й успішною діяльністю і зичить доброго здоров'я на довгі роки.

Борг у п'ять річних бюджетів

«У владних структурах немає єдиної точки зору на проблему повернення втрачених заощаджень в Ощадбанку колишнього СРСР», — заявив в інтерв'ю ДІНАУ перший заступник Голови Верховної Ради України Віктор Медведчук. За його словами, Верховна Рада України однозначно зафіксувала борг, який держава має повернути людям, — 132 мільярди гривень. А, скажімо, Мінфін не визнає цей борг як внутрішній. На їхній погляд, держава винна вкладникам лише один мільярд.

Питання такої юридичної та фінансової складності, такої державної вагомості, на думку В. Медведчука, можна розв'язати тільки зусиллями всіх владних структур на найвищому професійному рівні. Починаючи з 1997 року Верховна Рада України прийняла рішення, що передбачають виділення для погашення цього боргу від 200 до 300 мільйонів гривень. «Однак досить зіставити цю суму з 132 мільярдами, щоб стало очевидним, яка довга перспектива розв'язання цієї проблеми», —зауважив В. Медведчук.

Відставка не сприятиме стабільності

(Початок на 1-й стор.).

Економічна ситуація, а отже, і соціальний захист та настрій населення великою мірою залежать від того, як пройде курортний сезон. Цього року в Криму сподіваються прийняти не тільки українських курортників, а й гостей із близького зарубіжжя. Чи захочуть вони їхати в нестабільний регіон? Тому, на думку Голови ВР, відставка уряду недоречна, бо не сприятиме стабільності в автономії.

Окрім того, глава парламенту наголосив, що рішення кримських колег не можна вважати остаточним, бо згідно з Конституцією його має схвалити Президент України. «А як мені відомо, він не мав попередньої інформації, що готується саме таке рішення», — сказав Іван Плющ. На його думку, найдоцільніше було б «накласти на постанову статус-кво до осені». І тоді зробити відповідні висновки та ухвалити правильне рішення. Голова ВР також заявив, що не бачить потреби у запровадженні прямого президентського правління на півострові.

Віктор Ющенко балотується в народні депутати

Цю «сенсаційну новину» повідомила **наш донецький кореспондент Ліна Кущ.** Однак просимо не хапатися за валідол усіх симпатиків українського прем'єра. У виборчому окрузі №41 Донецька комісія зареєструвала 21 кандидата на депутатський мандат. Один із них —Віктор Ющенко, провідний спеціаліст управління капітального будівництва облдержадміністрації.

Не виправдався ще один «сенсаційний прогноз»: віце-прем'єр Юлія Тимошенко не братиме участі у довиборах до ВР. Хоча до окружної комісії №99 (Кіровоградська область) і було подано протокол конференції обласної організації партії «Батьківщина» про її висунення кандидатом, а представники навіть одержали підписні листи. Не надійшло лише заяви від самої Ю. Тимошенко.

Зате урядовець Сергій Тигипко рішуче «дрейфує» до парламенту: він балотується у 36-му окрузі (Дніпропетровська область). Чималий список претендентів і в Житомирському 64-му окрузі. Серед «важковаговиків» — екс-керівник НАК «Нафтогаз України» Ігор Бакай. Справжня «битва» очікується у Львові. Тут зібралися «знайомі всі особи» — Зиновій Кулик, Тарас Чорновіл, Віктор Мусіяка, Степан Хмара та інші.

«Гіркий досвід» як засіб стабілізації

Глава адміністрації Президента Володимир Литвин на останньому брифінгу запевнив: у Леоніда Кучми є всі підстави скасувати постанову ВР АРК про недовіру урядові автономії і направити відповідне подання до Конституційного Суду. Втім, є миролюбніший варіант розв'язання проблеми — запропонувати Верховній Раді Криму самій відмовитися від прийнятого рішення. Для цього треба вивчити стенограму «історичного» засідання і пошукати порушення регламенту. В тому, що вони є, очевидно, пан Литвин переконаний. Залишилося переконати кримський парламент.

Якщо ВР півострова «не продемонструє добру волю і розуміння ситуації», то Президент зробить усе необхідне для досягнення політичної стабілізації. Звичайно, в межах своїх повноважень. «Гіркий досвід розв'язання цих проблем у Президента є», — нагадав В. Литвин.

Тим часом голова кримського парламенту Леонід Грач вважає, що рішення про відставку уряду цілком законне. При цьому він посилається на... Президента Кучму, в якого, за словами Грача, «була нормальна конституційна реакція» на кримську новину. Хоча хтозна, що таке «конституційна реакція»? Може, зовсім не те, про що подумав товариш Грач, а готовність застосувати «гіркий досвід». Заради «спокійної політичної ситуації».

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Мало, але реально

Урядовий комітет економічного розвитку на своєму засіданні погодив проект бездефіцитного державного бюджету України на 2001 рік. Як передає «Інтерфакс-Україна», його доходна частина — 42 млрд. грн. «Це надзвичайно мало, але треба бути реалістами», — сказав в інтерв'ю журналістам перший віце-прем'єр Юрій Єхануров. За його словами, це зумовлено тим, що в проекті бюджету закладено доходи від приватизації поки що розміром 4,5 млрд. грн. Тоді як за Програмою приватизації їх очікують на суму близько 10 млрд. грн.

Узгоджений проект держбюджету-2001 грунтується на положеннях доопрацьованого урядом проекту нового Податкового кодексу. Водночас розроблено і проект на старій податковій базі, за яким прогнозуються дещо більші бюджетні доходи. Курс гривні до долара на кінець 2001 року очікується на рівні 6,7 гривні за долар.

У столиці обіцяють бум житлового будівництва

...І не колись, а вже впродовж 2001 року, здавши в експлуатацію новоселам мільйон квадратних метрів упорядкованої житлової площі.

Звучить фантастично, але це не утопія. Скажімо, сьогодні будівельна холдингова компанія «Київміськбуд» виконує половину підрядних робіт у столиці, залучивши торік від приватних інвесторів 130 млн. доларів. За п'five останніх років за кошти населення побудовано 15 тисяч квартир. А нещодавно компанія одержала стимул і від Верховної Ради — на її базі розгортатиметься програма іпотечного кредитування житлового будівництва, заснована на пенсійних вкладах населення.

Про це, зокрема, йшлося на урочистих зборах з нагоди 45-річчя заснування «Київміськбуду» і 5-річчя від початку бурхливої інвестиційної діяльності. Всіх бажаючих привітати колектив компанії «Київміськбуд» з їхніми трудовими досягненнями не вмістив навіть столичний Палац культури і мистецтв. Розчулений Голова Верховної Ради Іван Плющ висловив своє захоплення тією обставиною, що компанії вдалося зберегти 40-тисячний монолітний колектив, здатний будувати житло швидко, якісно і за європейськими стандартами. Не менш пафосно висловився у своєму привітанні і Президент України Леонід Кучма. Прем'єр-міністр Віктор Ющенко зачитав тексти урядових постанов про нагородження Почесними грамотами Кабінету Міністрів з врученням пам'ятного знака цілої когорти будівельників з президентом холдингової компанії Володимиром Поляченком включно. А міський голова Олександр Омельченко, приєднавшись до всіх привітань, не забув запросити всіх присутніх на святкування Дня Києва, натякнувши про частування киян і гостей безкоштовним морозивом .

То, виявилося, було лише заспівом, оскільки з привітаннями на свято до будівельників прийшли малі й дорослі, хто мешкає в будинках, які спорудила компанія «Київміськбуд».

Сергія ВЛАД.

Читачам — свято, поштовикам — робота

Передплата-2000

Своє свято віднині буде і в луганських передплатників. Цього року про це потурбувався Луганський головпоштамт, з ініціативи якого започатковано «День передплатника». Організатори свята, що відбулося у приміщенні головпоштамту, подбали, аби його програма була привабливою і насиченою. Справжньою подією цього дня, зрозуміло, стала пільгова передплата. Про це городяни були поінформовані напередодні, коли отримали від своїх листонош листівки-запрошення. І більшість скористалися такою нагодою.

З дев'ятої години ранку актовий зал голопоштамту почали заповнювати мешканці обласного центру, спочатку ознайомлюючися з тим, що пропонували поштовики. А пропонували багато чого. Намагаючися розширити обсяги інформації і підвищити споживчий попит на поштові послуги, робітники головпоштамту представляли не лише регіональну пресу, а й центральні видання, зокрема і «Голос України». Окрім того, було організовано конкурс-лотерею для тих, хто оформив передплату на три і більше видань, і безпрограшну лотерею — для всіх без винятку, хто в той день передплатив хоча б одну газету. Свято є свято: були музика, квіти і навіть концерт. До того ж незвичайний. Всіх, хто зібрався, вітали найменші луганчани — вихованці дитячого садка.

Як зазначила начальник Луганського головпоштамту Алла Демидкіна, передплата цього року проходить не так активно, як минулого. Соціальне і матеріальне становище багатьох городян погіршилося, тому поштовим підприємствам доводиться нині шукати нові шляхи роботи з передплатниками. Те, що головпоштамт на правильному шляху, підтвердили й підсумки першого «Дня передплатника».

Алла АНТИПОВА.

Луганська область.

У номер

■ Київ

Школо моя, рідна школо!

Близько 25 тисяч випускників шкіл столиці святкували День останнього дзвоника, повідомили в Міністерстві освіти України.

На подвір'ї столичної школи №283, що на Троєщині, — ніде яблуку впасти. На очах батьків, учителів виступили сльози, коли випускники вели за руки першокласників, ніби передаючи естафету в країну знань. Терпіння, вміння і наснаги! Приміром так зворушливо казали дітлахам старшокласники.

Привітав присутніх і директор навчального закладу Володимир Гнатюк. Навчальний рік, сказав він, пройшов успішно для учнів. Є претенденти на відзнаки: дванадцять на золоту медаль й один — на срібну. Згодом, як зазначив Володимир Гнатюк, є задум перетворити школу на економічно-правовий ліцей. На Троєщині такого немає, тож дітям доводиться їздити аж у центр Києва абощо.

Випускників, а їх аж 150, привітали і класні керівники: Руслана Романюк, Валентина Ядвижина, Наталія Марик, Олена Троценко та Олена Шевченко. Саме вони вели юнаків і юнок дорогою знань, прищеплюючи любов до прекрасного. Тому оберемки квітів й палкі слова вихованців були саме для них — Учителів!

...Дзвенів дзвоник у руках старшокласників Ігоря й Наталії. Й щемливо билося серце: а що попереду у випускників? Дай, Боже, — щаслива доля...

Квартира для чемпіона

Бокс. **Коли Олександр Ветух нинішнього року виборов пояс інтерконтинентального чемпіона за версією WBF, голова Київської міської держадміністрації Олександр Омельченко пообіцяв, що севастополець стане киянином і отримає квартиру в столиці. Днями Олександр Олександрович вручив Ветухові, який встиг стати ще й чемпіоном світу серед юніорів за версією WBC, ключі від обіцяної квартири. Що й казати, королівський подарунок на день народження: боксерові виповнилося 20 років!**

Іменинника привітали також почесний президент Національної ліги професіонального боксу України, народний депутат Станіслав Сафронов, президент НЛПБУ Михайло Зав'ялов.

Олександр Омельченко, звертаючись до юного чемпіона, сказав, що він опікується славнозвісними боксерами братами Кличками. Відтепер він підтримуватиме й Олександра Ветуха. До речі, цей боксер (вага 66,7 кг) виграв усі одинадцять поєдинків на професіональному рингу. Причому десять — нокаутом у перших раундах!

Останніми новинами в НЛПБУ з нами поділився Михайло Зав'ялов:

— Один із лауреатів Олімпіади-96 в Атланті (бронзовий призер ігор) Олег Кирюхін (48 кг) із Маріуполя перейшов на професіональний ринг. 24-річний багаторазовий чемпіон України та Європи серед любителів дебютував на «профі-рингу». У місті Ньюарк (Велика Британія) Олег виграв нокаутом у чотирираундовому оглядовому поєдинку в англійця Томмі Гріага. На прохання НЛПБУ «промоушеном» українського дебютанта зголосився займатися відомий англійський промоутер Френк Уоррен. До речі, 29 травня в Манчестері Олег знову вийде на ринг. До кінця року в його планах — 5—6 рейтингових боїв. Лише потім він поборється за титул. Поспішати не варто, плід має достигнути. Так вважають і Френк Уоррен та менеджер боксера бельгієць Філіпп Фондю.

— А чи відбудуться якісь цікаві події в нашій країні?

— Так. На 17 червня в Маріуполі намічено велике свято професіонального боксу, організатори якого — Всесвітня боксерська асоціація (WBA), НЛПБУ та Маріупольський державний морський порт. Титул інтерконтинентального чемпіона за версією WBA в 12-раундовому поєдинку відстоюватиме важковаговик Олександр Гуров. Його суперник — Рене Женев'є (Франція).

Перша чемпіонка Європи, киянка Аліна Шатерникова також захищатиме титул (бій у 10 раундів). Рукавичку українській блискавці кинула болгарка Светла Таскова.

Окрім цих «десертних» зустрічей, відбудеться низка рейтингових поєдинків з участю українських та зарубіжних боксерів.

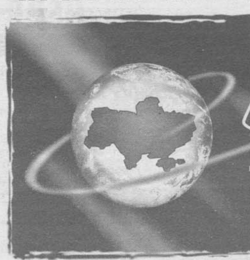
— Михайле Михайловичу, в нашій країні працює Асоціація професіональних єдиноборств, влаштовує змагання...

— Нехай працює і проводить турніри. Але обов'язково під нашим контролем. Щоб запобігти нещасним випадкам, щоб поєдинки обслуговували кваліфіковані арбітри, щоб учасники відповідали належному рівневі, а їхній стан здоров'я не викликав сумнівів. До речі, лише НЛПБУ видає ліцензії на проведення змагань на території України. Таке право нам дала держава. Маємо свідоцтво за номером 19 (серія ДСК 0022), видане 18 березня 1999 року, підписане тодішнім головою Держкомспорту України Іваном Федоренком. Термін дії документа — до 2003 року. Отже, головою всьому має бути закон.

■ Фотофакт

Депутат Верховної Ради Артур Білоус і депутат Держдуми Олександр Жуков грають у шахи в фіналі товариського турніру між парламентаріями України і Росії в Москві.

Фото Associated Press/УНІАН.

XX століття: українські акценти

1990 — 2000

№1

Кінець тисячол… став початком … Особливо для …

Ворог людства — лінощі серця?

У січні 1990 року в Україні сталася подія, яку досі історики протилежних політичних таборів оцінюють по-різному. Зініційована РУХом масова акція — «живий ланцюг» (учасники заходу взялися за руки) — з'єднала столиці двох українських держав, що існували на початку XX століття: УНР (Української Народної Республіки) та ЗУНР (Західно-Української Народної Республіки). Публіцисти й історики, які сповідують ліві ідеї, вважають «живий ланцюг» спорадичним (випадковим) актом емоційного вияву суспільних настроїв. Національно-патріотичні дослідники історії й політики оцінюють подію як закономірний, зумовлений усім ходом вітчизняної історії, факт.

«Живий ланцюг» 1990 року в тодішньому масштабі більше не повторювався. Може, буде спроба згадати його в дні святкування 10-ліття проголошення української незалежності, що відзначатиметься в 2001 році.

Об'єктивний аналітик все-таки має повне право дивитися на «живий ланцюг» як на історичну подію, до якої Україна йшла протягом тисячоліть, пам'ятаючи про велич державної могутності Русі Київської. Тим більше, що в серпні того ж 1990 року святкувалося і 500-ліття запорозького козацтва, яке перехопило естафету українського державотворення від спадкоємця Русі Київської Галицько-Волинського князівства.

Отже, початок 90-х в Україні ознаменувався потужною демонстрацією прагнення народу до самостійного державного існування. Але, можливо, той вияв відродженої традиції був насамперед порухом романтичного українського серця чи, іншими словами, —виявом самобутнього національного менталітету?

Зауважимо, що всі ці події відбувалися ще тоді, коли Україна існувала в статусі радянської республіки — «невід'ємної» частини Радянського Союзу. Але ні майже мільйонне військове угруповання Радянської Армії, що дислокувалося на території УРСР, ні жорсткий контроль за суспільним життям з боку Компартії України, ні діяльність спецслужб тощо вже не могли зупинити хід подій, час яких настав.

Студентська голодовка

Проте незабаром з'ясувалося, що прагнень романтичних сердець замало для будівництва модерної держави. Демократичні сили, під прапором яких об'єдналися національно-патріотичні рухи та організації, змогли завоювати на виборах до Верховної Ради УРСР в березні 1990 року лише 25 відсотків парламентських мандатів. Демократи — прихильники відродження української державності — перемогли лише в трьох областях УРСР: Львівській, Тернопільській та Івано-Франківській.

Політики — борці за незалежну Україну виявилися дітьми свого часу. Навіть один з найрадикальніших з них Левко Лук'яненко, лідер Української Республіканської партії, наголошував у ті дні, що «комуністи, які хочуть творити незалежну від Москви комуністичну партію України з метою допомагати народові рвати імперські кайдани й просуватися до самостійності, — наші союзники на даному етапі розвитку історії».

Партійне будівництво в Україні на початку 90-х пішло двома річищами: одні партії рішуче стали на шлях утвердження радикальних шляхів зміцнення державної незалежності, інші — так і не змогли позбутися впливу комуністичної ідеології. Не дивно, що й сьогодні двома найвпливовішими політичними утвореннями в Україні є РУХ та Комуністична партія України.

Не ідеї В'ячеслава Липинського, який відстоював принципи побудови української держави на основі політичного українства (всі громадяни держави, незалежно від національності, визнають себе українцями — як американцями громадяни США чи росіянами громадяни Російської Федерації) та багатокультурності (всім народам України забезпечується право вільного розвитку своїх мов, культур тощо), перемогли в нашій країні, а ідеї Володимира Леніна, Йосипа Сталіна, Дмитра Донцова та інших, подібних їм політиків.

Та все ж поступово, здається, перемагають ідеї В'ячеслава Липинського щодо політичного українства і багатокультурності.

Чи бачиться по-справжньому велике з історичної відстані?

Зрозуміло, що події початку 90-х років ще будуть належно, а головне — глибоко, переосмислені й оцінені. Сьогодні маємо змогу вести мову лише про визначальні з них.

І першою в цьому ряді стоїть Декларація про державний суверенітет України, за яку у Верховній Раді проголосували не лише депутати патріотично налаштованої Народної Ради (в ній об'єдналися депутати національно-демократичного напряму), але й так звана «група 239», яку склали депутати-комуністи.

До сьогодні частина членів Компартії України не змирилася з цим кроком своїх однодумців по боротьбі.

Найрадикальніші з них досі протестують проти Декларації впертим сидінням під час урочистих церемоній — звучання Державного гімну України в залі парламенту України.

Якщо ж дивитися на ту історичну подію об'єктивно, то голосування комуністів за Декларацію про державний суверенітет України в майбутньому буде оцінено як вияв неупередженого розуміння ситуації, що склалася. Адже зрозуміло, що ліва ідеологія в Україні матиме шанс завоювати маси лише поєднавшись з патріотичною ідеєю.

Звернемо увагу на цифри.

У 1990 році КПУ залишило більш як 220 тисяч осіб, а вступило лише 38 тисяч (всього КПУ тоді нараховувала в своїх лавах понад 3 мільйони членів). За різними даними, нинішня КПУ об'єднує у своїх шеренгах майже 150 тисяч прихильників марксизму-ленінізму.

Іншою подією початку 90-х, яка теж досі не дістала належної оцінки ні в публіцистиці, ні в науковій літературі, залишається акція студентської голодовки. Цікаво, що з тієї досить значної кількості опозиціонерів тодішній прокомуністичній Верховній Раді не вийшло жодного значного масштабу політика. Навіть один з лідерів голодуючих студентів Олесь Доній, який з трибуни парламенту виклав вимоги молоді, загубився у вирі сучасної політичної боротьби.

Серед учасників студентської голодовки були не лише молоді українці. До Києва приїхали їхні однодумці з Російської Федерації, Білорусії та інших республік СРСР.

17 жовтня 1990 року Верховна Рада ухвалила компромісне рішення щодо парламентських виборів, проходження строкової військової служби громадянами України, націоналізації майна КПРС та ВЛКСМ, укладання союзного договору, відставки голови Ради Міністрів УРСР тощо. З прийнятих рішень до кінця року виконано було лише одне — відставка голови Ради Міністрів.

Та навіть поміркувані кроки парламенту впливали на суспільне життя України. Верховна Рада зняла ц[illegible] статтю Конституції УРСР про кер[illegible] роль Компартії. II Всеукраїнські збори РУХу (його чисельність зросла до 633 тисяч членів) знімають з назви організації слова «за перебудову». РУХ виступив проти підписання Україною нового союзного договору і проголосив своєю метою побудову незалежної демократичної Української держави.

Третьою подією початку 90-х в Україні був шахтарський страйк. Незважаючи на те, що він мав відверто антикомуністичний напрям, ні Народна Рада в парламенті, ні РУХ не підтримали ефективно цей виступ робітників.

Чому так сталося?

Час на це запитання дасть свою відповідь.

Балансування на лінії «між крапельками» на початку 90-х гальмувало розвиток усіх напрямів розбудови української держави: візьмемо утвердження збройних сил [illegible] стан дипломатії, розвиток промислового комплексу чи розбудову агропрому.

Невизначеність тодішньої внутрішньої та зовнішньої політики, спроби якнайдовше затриматися в коридорі пасивного нейтралітету, а особливо постійне позирання на північно-східного сусіда («А як на це подивляться в Москві?») не дали змоги зробити рішучі кроки і у здійсненні радикальних реформ, і у визначенні чіткої ідеологічної орієнтації українського суспільства (мається на увазі, зрозуміло, не зміна марксистсько-ленінської ідеології на, припустимо, соціал-демократи[illegible]). Для України 90-х була найхара[illegible]рнішою рисою та, яку можна назвати кентавризмом — проголошувалась орієнтація на ринкову економіку, але багато зусиль і коштів йшло на збереження рудиментів соціалістичного методу господарювання; активізувався процес роздержавлення преси та ЗМІ, разом з тим гальмувалося утвердження в українських електронних ЗМІ принципів громадського телебачення. Друковані

іття
нової історії.
України

асоби інформації, телебачення та адіо поступово потрапляли під орстку руку кланового капіталу то-о.

Іаємо третину вітових запасів орноземів і низький рівень життя народу

Україна була й завжди буде чи не изначальною силою, здатною зміц-ити або, навпаки, послабити будь-ке державне утворення, до якого она входить.

Так було в середині II тисячоліття, оли конфронтація між правлячими итами Польщі й України не сприя-утвердженню держави Богдана мельницького, так було на початку X століття, коли розсипалася цар-ька «тюрма народів» — Російська перія. Так стоїть сьогодні питання з подальшим існуванням чи зник-енням Співдружності Незалежних ержав, яке живе швидше на папері, ж у реальності.

Свого часу Україна не вступила в НД і тепер щасливо балансує між осійською Федерацією, Білоруссю, редньоазіатськими та кавказькими ржавами, укладаючи вигідні для се-двосторонні договори.

Н вийшла наша держава й пізні-е Ташкентського військового со-зу країн СНД, успішно розвиваючи 'язки з НАТО на основі програми Іартнерство заради миру», яке являє бою комплексний план широко-асштабного співробітництва в Євро-.

Чи реалістична ця політика україн-кого керівництва?

Очевидно, що так.

Об'єктивно Україна має всі мож-ивості розвиватися як сучасна єв-опейська держава — у нас третина ітових запасів чорноземів, достат-о водних ресурсів, працелюбний арод, високий рівень розвитку авіа-йно-космічної галузі та виробниц-а озброєнь тощо. Потужні запаси орисних копалин дають можливість тимістично дивитися в майбутнє.

Та поки що «маємо те, що маємо». 90 року національний доход Украї-скоротився на 4 відсотки, а 1991- — ще на 13. Проведені в умовах ереження державного монополізму ринку ліберальні реформи цін та ші економічні реформи не дали одіваного результату.

Отож проголошена економічна са-мостійність України не привернула увагу значної частини українців, навпаки, на неї почали списувати всі невдачі перших кроків нерішучих реформаторів.

І СРСР припинив своє існування

Напруження суспільного життя в СРСР на початку 90-х років досягло апогею в серпні 1991 року. В Москві був створений ГКЧП (Державний комітет з надзвичайного стану — ДКНС).

І знову-таки ті події, як і наступні після них, досі належно не висвітлено.

Ось кілька абзаців з книжки добре поінформованого політичного й державного діяча Євгена Марчука про серпневі дні 1991 року:

«Наприклад, я одержую дані, що приземляється авіаційний десантний полк з Білорусії в Борисполі. Що він буде робити, яке у нього завдання? Ми нічого не знаємо, тому що збройні сили нам не підпорядковані. Одержуємо інформацію, знову ж таки вночі, про те, що спецназ військових рухається в бік Києва і зупиняється в Дарниці... І він теж тобі не підпорядкований... Або коли йде засідання Верховної Ради (веде Кравчук) і три вертольоти заходять на парламент і тут же роблять розворот (а це бойові штурмові вертольоти); і гул стоїть такий, що все здригається, а ти не знаєш, що вони налаштовані робити... Таких епізодів було багато».

У Москві діяли рішучіше. Ось що згадував тодішній міністр оборони СРСР Євген Шапошников: «Це було не в період біловезького зібрання, дещо раніше... Може, за тиждень. Мене справді запросив Михайло Сергійович (Горбачов. — **В. А.**), пізно увечері. У нас відбулася розмова. Він її почав, що ось, мовляв, Союз руйнується, щось треба робити, і ось один з варіантів міг би бути таким, що збройні сили могли сказати своє слово і т. д. Ми могли б зберегти все... В оточенні Горбачова, мабуть, були такі люди, хто його на певні кроки штовхав... Але я не пішов на це, бо знаю, що це таке.

Це було б море крові, це були б гори трупів... Це були б зруйновані міста і ось, серед цього, я себе уявив. Сиджу в кріслі і віддаю команди: удар по Києву, оточити Львів, бомбити Ригу і т. п. На мій погляд, це треба дуже ненавидіти людей, щоб піти на таке, або треба себе любити аж до запаморочення. Ні першої, ні другої риси в моєму характерові немає, тому я не пішов на таке».

Серед учасників мітингу на підтримку незалежності України — Майя Вовчик-Блакитна (донька поета Василя Еллана-Блакитного)

Між іншим, коли аналізуєш події початку 90-х, то чітко помічаєш, що рішучості українським керівникам додавали саме події, які мали місце за кордонами України.

Тільки-но стало зрозуміло, що серпневий заколот у Москві провалився, Народна Рада у Верховній Раді України перейшла в наступ. 24 серпня був прийнятий Акт проголошення незалежності України. Пізніше, 1 грудня, він був підтриманий народом нашої держави. Тоді ж було заборонено діяльність в Україні Компартії. Останнє рішення було по-різному сприйняте в державі. Вагання тодішніх лідерів України призвело до того, що вже наприкінці жовтня 1991 року частина українських комуністів оголосила себе Соціалістичною партією.

Новим випробуванням і для лівих, і для українських правих стали перші президентські вибори в Україні, на яких переконливо переміг Леонід Кравчук. Націонал-демократи не змогли об'єднатися й висунути єдиного кандидата.

Як тут не згадати уроки (так і не засвоєні нашими політиками!) української революції 1917—1921 років! Рішучих прихильників незалежності Миколу Міхновського, В'ячеслава Липинського та їхніх однодумців легко перемогли політики-соціалісти типу Симона Петлюри та Володимира Винниченка.

Та все-таки історія рухалася своєю дорогою. 7—8 грудня 1991 року президенти Леонід Кравчук, Борис Єльцин та голова Верховної Ради Білорусії Станіслав Шушкевич, зустрівшись у Біловезькій Пущі, заявили про те, що СРСР припинив своє існування.

Радянська історія вклалася лише в 73 роки.

Цікаво, що і зникнення з політичного життя КПРС, і розпад СРСР на початку 90-х років не викликав ні в членів Компартії, ні в радянських людей більш-менш помітної реакції — переважна частина з них байдуже спостерігала за подіями. Може, сподіваючись на поліпшення свого життя в нових історичних умовах?

Хроніка

1991

5 серпня — Москва. Президент СРСР М. Горбачов оголосив про узгодження тексту і термінів підписання Союзного договору окремими республіками.

19 серпня — спроба антиконституційного державного перевороту в Москві.

24 серпня — Позачергова сесія Верховної Ради УРСР ухвалила Акт проголошення незалежності України та постанови про політичну обстановку в Україні і недопущення умов для повторення військового перевороту.

4 вересня — Верховна Рада України скасувала Постанову Верховної Ради Української РСР від 14 листопада 1990 року у справі Степана Хмари.

18 вересня — відновлення діяльності Києво-Могилянської Академії.

8 жовтня — Верховна Рада ухвалила Закон про громадянство України.

24 жовтня — Верховна Рада України ухвалила Декларацію про без'ядерний статус України.

5 грудня — Головою Верховної Ради України обрано Івана Плюща.

8 грудня — Брест. Підписання Білоруссю, Росією та Україною угоди про створення СНД.

1992

1 січня — введення в обіг в Україні купонів багаторазового використання.

28 січня — Верховна Рада України затвердила національний синьо-жовтий прапор Державним прапором України.

30 січня — Україна стала членом Наради з безпеки і співробітництва в Європі (НБСЄ).

31 лютого — Мін'юст України зареєстрував Український союз промисловців і підприємців (президент союзу — Л. Кучма).

6 березня — Верховна Рада України ухвалила закон про скасування кримінальних покарань у вигляді заслання.

5 квітня — Указом Президента Л. Кравчука Чорноморський флот оголошено українським.

29 квітня — Верховна Рада України ухвалила закон про статус Автономної Республіки Крим. 23 серпня — УПЦ зняла анафему з гетьмана Івана Мазепи.

13 жовтня — Прем'єр-міністром України став Леонід Кучма.

18 листопада — Леонід Кучма виступив на сесії Верховної Ради з доповіддю про антикризові заходи уряду.

1993

19 червня — Донецьк. Відбувся з'їзд Компартії України, де заявлено про відновлення діяльності цієї організації. Секретарем ЦК обрано Петра Симоненка.

9 липня — Москва. Верховна Рада Росії ухвалила вважати Севастополь російським містом і головною базою єдиного Чорноморського флоту.

3 вересня — Л. Кравчук та Б. Єльцин підписали протокол про врегулювання проблем Чорноморського флоту.

21 вересня — Верховна Рада задовольнила прохання Л. Кучми про відставку. Виконуючим обов'язки прем'єр-міністра став Ю. Звягільський.

1994

13 квітня — згідно з інформацією Кабінету Міністрів всю вину за глибоку економічну та соціальну кризу в країні покладено на колишнього прем'єр-міністра Л. Кучму.

16 червня — прем'єр-міністром України став В. Масол.

4 липня — Ю. Звягільського звільнено з посади першого віце-прем'єр-міністра.

10 липня — другий тур президентських виборів. Президентом України обрано Л. Кучму.

21 липня — Указ Президента України «Про невідкладні заходи щодо посилення боротьби зі злочинністю».

15 вересня — Верховна Рада України скасувала рішення Севастопольської міськради про російський статус міста.

5 жовтня — Конституційна криза в Криму завершилася фактичним запровадженням парламентської республіки.

1995

3 березня — Після відставки В. Масола виконуючим обов'язки Прем'єр-міністра призначено Є. Марчука.

31 травня — Звернення Президента Л. Кучми до українського народу. Указ Президента про проведення опитування громадської думки з питань довіри громадян до Президента та Верховної Ради.

1 червня — Верховна Рада України наклала вето на Указ Президента щодо проведення опитування громадської думки.

2 червня — Указ Президента Л. Кучми про підтвердження рішення про опитування громадської думки.

8 червня — Підписання Конституційного договору між Президентом Л. Кучмою та Головою Верховної Ради О. Морозом про основні засади організації та функціонування державної влади до прийняття нової Конституції.

14 липня — Помер Святійший патріарх Київський і всієї Русі-України Володимир (Романюк). Поховання патріарха на Софійському майдані призвело до конфлікту між правоохоронцями та учасниками похорону.

Ведучі рубрики:
Віталій АБЛІЦОВ,
Віталій ЖЕЖЕРА,
Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ.

Афоризм десятиліття: «Маємо те, що маємо»

Річна фінансова звітність за 1999 рік

АКБ «Корал-Банк»

Балансовий звіт

(тис.грн.)

Рядок	Найменування статті	Звітний рік 1999	Попередній рік 1998
	АКТИВИ		
1	Кошти та залишки в НБУ	277	621
2	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються Національним банком України, та цінні папери, емітовані Національним банком України	0	74
3	Кошти в інших банках	0	0
4	Цінні папери на продаж	0	0
5	Кредити та заборгованість клієнтів	4928	2777
6	Інвестиційні цінні папери	0	0
7	Довгострокові вкладення до асоційованих компаній і дочірніх установ	0	0
8	Основні засоби та нематеріальні активи	149	133
9	Чисті нереалізовані доходи від похідних фінансових інструментів	0	0
10	Нараховані доходи до отримання	28	26
11	Інші активи	89	28
12	**Усього активів**	**5471**	**3659**
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		
13	Кошти банків	0	10
14	Кошти клієнтів	320	243
15	Інші депозити	0	0
16	Боргові цінні папери, емітовані банком	0	0
17	Чисті нереалізовані витрати від похідних фінансових інструментів	0	0
18	Нараховані витрати до сплати	5	1
19	Інші зобов'язання	779	989
20	**Усього зобов'язань**	**1104**	**1243**
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
21	Статутний капітал	4056	2201
22	Капіталізовані дивіденди	0	0
23	Акції, що викуплені в акціонерів	0	0
24	Емісійні різниці	0	0
25	Резерви	135	20
26	Переоцінка основних засобів	0	0
27	Нерозподілений прибуток	175	195
28	**Усього власного капіталу**	**4366**	**2416**
29	**Усього пасивів**	**5470**	**3659**

Звіт про прибутки та збитки

(тис. грн.)

Символ	Стаття доходів	Усього
	Доходи	**1307**
60	*Процентні доходи*	*1112*
601	Процентні доходи за коштами, розміщеними в інших банках	103
602	Процентні доходи за кредитами суб"єктам господарської діяльності	900
604	Процентні доходи за кредитами фізичним особам	90
605	Процентні доходи за цінними паперами	17
61	*Комісійні доходи*	723
611	Комісійні доходи за операціями з клієнтами	123
62	*Результат від торговельних операцій*	*43*
64	*Інші небанківські операційні доходи*	*9*
649	Інші небанківські операційні доходи	*9*
68	*Непердбачені доходи*	*20*
	Витрати	**1194**
70	*Процентні витрати*	*90*
701	Процентні витрати за коштами, отриманими від інших банків	*77*
702	Процентні витрати за коштами до запитання суб"єктів господарської діяльності	12
709	Інші процентні витрати	1
77	*Комісійні витрати*	9
710	Комісійні витрати	*9*
73	*Інші банківські операційні витрати*	140
739	Інші банківські операційні витрати	*140*
7397	Штрафи, пені, що сплачені за банківськими операціями	5
74	*Інші небанківські операційні витрати*	*742*
740	Витрати на утримання персоналу	318
7400	Основна і додаткова заробітна плата	290
7401	Внески на державне соціальне страхування	28
74011	З них: збір на соціальне страхування на випадок безробіття	1
7402	Інші обов'язкові нарахування на заробітну плату	0
74021	З них: Фонд Чорнобиля	0
741	Сплата податків та інших обов'язкових платежів крім податку на прибуток	60
7419	Сплата інших податків та обов'язкових платежів крім податку на прибуток	60
742	Витрати на утримання основних засобів та нематер. активів	163
7420	Витрати на утримання власних основних засобів на нематре-ріальних активів	1
7422	Орендні платежі	126
7423	Амортизація	35
743	Інші експлуатаційні та господарські витрати	104
744	Витрати на телекомунікації	43
745	Супутні небанківські операційні витрати	25
749	Інші небанківські операційні витрати	29
7497	Штрафи, пені, що сплачені за господарськими операціями	18
77	*Відрахування в резерви та списання безнадійних активів*	*133*
770	Відрахування у резерви	133
	Прибуток (збиток) до сплати податку	**193**
79	*Податок на прибуток*	*80*
	Чистий прибуток (збиток)	**113**

Звіт про рух грошових коштів

(тис.грн.)

Рядок	Найменування статті	Примітки	Звітний рік 1999	Попередній рік *1998*
	1. ОПЕРАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ			
1	Процентні доходи, що отримані		1110	
2	Процентні витрати, що сплачені		-87	
3	Комісійні доходи, що отримані		123	
4	Комісійні витрати, що сплачені		-8	
5	Дивіденди від довгострокових вкладень в асоційовані компанії, що отримані		-	
6	Інші доходи, що отримані		43	
7	Інші витрати, що сплачені		-529	
8	реалізовані результати від торговельних операцій		32	
9	Повернення раніше списаних активів		-	
10	Виплати працівникам банку		-318	
11	Податок на прибуток, що сплачений		-100	
12	Чистий грошовий прибуток від поточних операцій банку		266	
13	Зменшення (збільшення) коштів, які розміщені в інших банках, кредитів та предоплат іншим банкам			
14	Зменшення (збільшення) кредитів, які надані клієнтам		-2236	
15	Зменшення (збільшення) інших активів		- 173	
16	Збільшення (зменшення) коштів, які отримані від Нацбанку України		-	
17	Збільшення (зменшення) коштів інших банків		-10	
18	Збільшення (зменшення) поточних та депозитних рахунків		116	
19	Збільшення (зменшення) інших зобов'язань		-248	
20	реалізація (придбання) цінних паперів у портфелі банку на продаж		91	
21	Чисте збільшення (зменшення) активів та зобов'язань від операційної діяльності		-2460	
22	Чистий приплив (відплив) грошових коштів від операційної діяльності		-2194	
	II. ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ			
23	Реалізація (придбання) інвестиційних паперів		-	
24	Зменшення (збільшення) вкладень в асоційовані компанії		-	
25	Зменшення (збільшення) вкладень у дочірні установи		-	
26	Зменшення (збільшення) основних засобів та нематеріальних активів		-17	
27	Чистий відплив грошових коштів від інвестиційної діяльності		-17	
	III. ФІНАНСОВА ДІЯЛЬНІСТЬ			
28	Збільшення (зменшення) цінних паперів власного боргу		-	
29	Збільшення (зменшення) субординованих зобов'язань		-	
30	Збільшення (зменшення) сплаченого акціонерного капіталу		1855	
31	Дивіденди, що сплачені протягом звітного періоду		-	
32	Чистий приплив грошових коштів від фінансової діяльності		1855	
33	Чисте збільшення (зменшення) грошових коштів та їх еквівалентів		-356	
34	Грошові кошти та їх еквіваленти на початок року		621	
35	Грошові кошти та їх. еквіваленти на кінець року		276	
IV. Вплив змін курсів валют			-11	

Звіт про зміни у власному капіталі за 1999 рік

(тис.грн.)

Рядок	Найменування статті	Примітки	Статутний капітал зареєстрований, сплачений	Емісійні різниці,	Викуплені власні акції	Резерви	Переоцінка основних засобів	Нерозподілений прибуток	Капіталізовані дивіденди	Капітал та резервні фонди, усього
1		2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	Залишок на 1 січня		2201	0	0	20	0	195	0	2416
2	Переоцінка основних засобів									
3	Дивіденди за минулий рік сплачені							0		0
4	Капіталізовані дивіденди за минулий рік							0	0	
5	Чистий прибуток							+113		113
6	Розподіл у загальні резерви банку					+15		-33		-18
7	Розподіл у резервні фонди					+100		-100		0
8	Сплата в раніше зареєстрований статутний капітал		0	0						0
9	Реєстрація акцій нового випуску (на суму внесків)		+1855	0						1855
10	Купівля власних акцій			0	0			0		0
11	Продаж раніше викуплених власних акцій			0	0					0
12	Ефект змін в облікових політиках або виправлення суттєвих помилок	1,16						0	0	
13	Залишок за станом на 31 грудня		4056	0	0	135	0	175	0	4366

ВИСНОВОК НЕЗАЛЕЖНИХ АУДИТОРІВ

На підставі договору № 15-а/99 від 02 червня 1999 року укладеним між Аудиторською фірмою "Блискор" (ліцензія Аудиторської Палати України № 001992 від 12.10.98р.) та АКБ "Корал-Банк" (надалі-Банк) проведений аудит фінансово-господарської діяльності за період діяльності за період з 1.01.99р. по 31.12.99р. з метою підтвердження достовірності звітності та визначення реального фінансового стану Банку на 01.01.2000р. Склад фінансової звітності: балансовий звіт, звіт про прибутки та збитки, звіт про зміни в акціонерному капіталі та звіт про рух грошових коштів Банку за рік, що закінчився на зазначену дату, та примітки. Фінансова звітність, відповідальність, за яку несе керівництво Банку, була підготовлена в відповідності до чинних вимог діючого законодавства України, адаптованих до Міжнародних Стандартів Бухгалтерського Обліку (МСБО).

Фінансова звітність не містить коригувань в відповідності з вимогами Стандарту 29 МСБО "Фінансова звітність в умовах гіперінфляції".

Відповідальність аудиторів полягає в наданні висновку стосовно фінансової звітності на підставі проведеного аудиту.

Аудиторська перевірка проводилась згідно з Національними Аудиторськими Нормативами була спланована і проведена таким чином, що дала можливість отримати впевненість в тому, що бухгалтерська звітність не містить істотних помилок. Під час аудиту зроблено дослідження шляхом тестування доказів на обгрунтування сум та інформації, розкритих у фінансовій звітності, а також оцінку відповідності застосованих принципів обліку нормативним вимогам щодо організації бухгалтерського обліку та звітності в комерційних банках України.

За виключеням моментів, що описані в аудиторському звіті, фінансова звітність достовірно відображає за всіма суттєвими аспектами фактичний фінансовий стан Банку станом на 1.01.2000р., згідно з діючими в Україні нормами бухгалтерського обліку.

Допущення фактів діяльності та проведення операцій, на здійснення яких Банк не мав ліцензії Національного Банку України, не виявлено.

На протязі року служба внутрішнього аудиту виконує свою діяльність формально.

Створення та дотримання Банком порядку формування резервів відповідно до вимог чинного законодавства України та нормативних актів Національного Банку України та якість "кредитного портфелю" розглянуто в аудиторському звіті.

За звітний період зловживань керівних осіб, не виявлено.

В 1999 року Банк вийшов з режиму фінансового оздоровлення, збільшив власний капітал, в основному за рахунок статутного капіталу. Звітний рік Банк закінчив прибутково. Перелічені факти свідчать про покращення фінансового стану Банку.

Коригуючих проводок після дати балансу, станом на 31.12.99р., не було.

Аудитори підтверджують достовірність та повноту фінансової звітності АКБ "Корал-Банк" за 1999 рік.

м.Київ

25 квітня 2000 р.

Аудиторська фірма «Блискор»
лицензия на осуществление аудиторской деятельности серия АБ № 001992 тел/факс: 488 2800 Код ЗКПО 30116289
Директор аудиторської фірми "Блискор"
Сертифікат серії А №003342
Сертифікат серії Б №000053
Т.Л. Шпаковська

Слово «Чорнобиль» — ключове

У делегації депутатів бундестагу, яка впродовж цього тижня перебуває в Україні, — особливий інтерес до нашої держави. Через ту просту причину, що ці парламентарії на чолі з Крістою Люфт є членами міжпарламентської групи «Німеччина—Україна». На прес-конференції, присвяченій підсумкам візиту, пані Люфт назвала свою делегацію «контактними особами, котрі лобіюють інтереси України в німецькому парламенті». Її колега, керівник аналогічної групи в нашому парламенті, Василь Онопенко у відповідь зазначив, що «ми активно використовуємо той потенціал, який закладено на рівні особистих контактів».

Кріста Люфт заявила, що група відзначила певні факти, які налаштовують їх досить позитивно. В тому розумінні, що прогрес руху в бік демократії і парламентаризму все-таки видно неозброєним оком. Але «ми зіткнулися і з феноменом: як можна забезпечити спільну точку зору більшості, коли до неї входить така значна кількість партій та окремих депутатів, які не входять до партій?». Це здалося німцям цікавим.

Делегація відвідала Полтаву й Одесу, побувавши на підприємствах, в які вкладено німецькі інвестиції або на яких використовують німецькі технології. К. Люфт нагадосила: «Мабуть, треба, щоб держава більше допомагала малому й середньому бізнесу. Не можна назвати допомогою величезні ставки у кредитах. Крім того, ваша бюрократія, як і раніше, дотримується старого стилю в роботі й докладає чимало зусиль для створення додаткових труднощів підприємцям».

В одного із членів делегації — Гільдебрехта Брауна —була в Україні спеціальна програма. І тому саме він відповідав на запитання журналістів щодо допомоги Німеччини як основного донора у справі закриття Чорнобиля. Пан Браун ознайомився із ситуацією на місці, а з розмови з директором АЕС дізнався радісну новину: вже в листопаді буде закрито третій енергоблок. «Але я здивований, що на сьогодні немає концепції того, який вигляд матиме новий саркофаг для четвертого блока. Адже в липні в Берліні запланована конференція країн-донорів, які обговорюватимуть питання надання величезної суми в 750 млн. дол. для будівництва цього саркофага. Тому я порадив би якнайшвидше розробити таку концепцію. Її треба мати ще до того, як розпочнеться ця конференція, інакше буде дуже важко, а може, й неможливо переконати західні уряди дати відповідні гроші на будівництво цього об'єкта».

Представник правлячої партії пан Райнер Арнольд заспокоїв присутніх, заявивши, що ФРН, як і раніше, залишається основним рушієм акумуляції коштів для будівництва нового саркофага на ЧАЕС. Він вважає, що «уряд України має ще подумати над подальшими діями, беручи до уваги зміни в рамкових угодах щодо фінансування. Може, є сенс витратити ці гроші на модернізацію наявних блоків на основі традиційних видів палива — газу чи вугілля». Дискусія про атомну енергетику домінує у створенні іміджу України у сприйнятті німецької громадськості, і це, на думку пана Арнольда, гальмує масовий прихід німецьких бізнесменів на наш ринок. На запитання «ГУ», за рахунок чого чи кого сама Німеччина збирається виходити з атомної енергетики, він відповів: «Це відбуватиметься впродовж наступних 30 років. Так запланував нинішній уряд. Щодо компенсації цих потужностей, то найбільший потенціал — в заощадженні, збереженні електроенергії. За розрахунками експертів, у Німеччині він становить 30 відсотків. А в Україні цей потенціал ще більший. Другий шлях — регенеративна енергетика: сонячна енергія, енергія вітру та децентралізоване енергозабезпечення — локальні електростанції, що мають високий коефіцієнт корисної дії, майже 70 відсотків»... Гадаю, у пана Арнольда в нашій країні було б дуже багато опонентів...

Яна ОСАДЧА.

Фото АП.

Проти лому нема прийому. Є озброєна до зубів поліція

Шанувальники великого футболу вже в передчутті майбутнього свята. Зовсім скоро стартує «Євро-2000». А буквально недавно відгриміли фінали Кубка чемпіонів та Кубка УЄФА. І якщо вболівальникам вони запам'яталися напруженням боротьби та чудовими голами, то далеким від пристрастей навколо шкіряного м'яча людям закарбувалися в пам'яті бійки та різанина футбольних фанів. Щоб уникнути трагедій, подібних до роттердамської 1974 року і брюссельської 1985 року, організатори «Євро-2000» у Бельгії та Нідерландах готують спецзагони поліції. На знімку АП — один із таких бойових загонів, який проводить навчання на поки що порожньому стадіоні в Брюсселі. Вигляд він має вражаючий. Чи не так?

Посол Ізраїлю в Україні: «Ми ніколи не претендували на ліванські території»

Актуальне інтерв'ю

У Південному Лівані, який ще кілька днів тому називався ізраїльською «зоною безпеки», утворився вакуум влади. І все-таки Бейрут проголосив новим державним святом 25 травня — День опору та визволення. Ізраїль тим часом втілює у життя нову політику: його солдати не стрілятимуть перші. Проте удар у відповідь передбачає жорстокі акції відплати...

На запитання «ГУ» щодо нинішньої ситуації на ізраїльсько-ліванському кордоні відповіла Надзвичайний і Повноважний Посол Ізраїлю в Україні Анна АЗАРІ.

— З огляду на те, що відсутня мирна угода з Бейрутом і Дамаском, чи покладе виведення ізраїльських військ з території півдня Лівану край присутності Ізраїлю в цій країні?

— Його вже покладено. Ізраїль вивів усі війська на свою територію. В подальшому ми залежатиме від реакції Лівану та Сирії. Ізраїль ніколи не претендував на території Лівану, а завжди перебував там тільки з метою власної безпеки. Тепер будь-яка атака на нас натрапить на дуже жорстку реакцію. Ми дислокувалися на своєму кордоні й сподіваємося, що на цьому протистояння закінчиться.

— Чи означає це, що Ізраїль більше не повернеться на південь Лівану?

— Що значить не повернеться? У нас ніколи не було бажання там перебувати.

— Наскільки вірогідні повідомлення про те, що не всі війська Ізраїлю виведено?

— Усі війська виведено. Уряд Лівану скаржиться і сперечається про одну малесеньку територію, яка насправді є територією Сирії.

— Чи не загальмується на тлі останніх подій процес ізраїльсько-палестинського врегулювання? Увесь арабський світ сьогодні переживає очевидний тріумф.

— Я не знаю, чому вони мають відчуття перемоги: виведення було задекларовано заздалегідь — п'ятнадцять місяців тому. Висхідна переговорного процесу з палестинцями —розуміння ними того, що їм з ізраїльтянами завжди жити поруч. І я сподіваюся, що коли навіть кілька днів якось неправильно, з нашої точки зору, відреагують на виведення військ, то це не вплине на перебіг мирного переговорного процесу.

— Яка подальша доля проізраїльської Армії Південного Лівану? Відомо, що Бейрут відмовив їй в амністії, а бойовики шиїтської організації «Хезболлах» заявили, що покарають усіх іуд. Як Ізраїль збирається забезпечити безпеку людей, які з 1975 року воювали проти своїх же на вашому боці?

— Введення ізраїльських військ до Лівану відбувалося на тлі громадянської війни в цій країні, всі її учасники воювали один проти одного. Армії Південного Лівану сьогодні більше не існує. Ізраїль дав ліванцям можливість вибору: від'їжджати їм до Ізраїлю чи залишатися в Лівані. Прискорене виведення військ було здійснено саме тому, що вони не витримали тиску. На ізраїльській території уже перебуває більш як 6 тисяч осіб. Це не тільки солдати, а й їхні сім'ї. Ізраїль надав їм право працювати в країні. Ми сподіваємося, що уряд Лівану, а не «Хезболлах» візьме ситуацію у свої руки, і вони зможуть повернутися на батьківщину. Ми не відмовляємося від людей, з якими співробітничали багато років.

— Як Ізраїль збирається розв'язати проблему біженців?

— Поетапно. Насамперед вони отримають право на роботу в Ізраїлі. На один рік. Далі все залежить від розвитку ситуації в самому Лівані.

— Отримати право на роботу — не означає отримати роботу...

— Нині їм надають екстрену допомогу. Не тільки з боку держави, а й громадян Ізраїлю. Думаю, що і з роботою буде все гаразд.

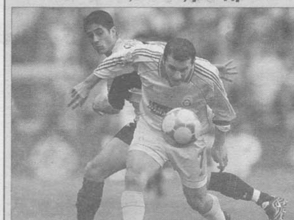
— Останнім часом ООН не раз піддавали критиці через повільну реакцію РБ на міжнародні конфлікти. Чи зможе РБ ООН цього разу прийняти таке рішення, що дасть змогу стабілізувати ситуацію на півдні Лівану, захистити мирне населення?

— Безпека мирних жителів Ізраїлю — насамперед у руках ізраїльської армії. Усі місяці перед виведенням військ проводилася координаційна робота з Об'єднаними Націями. Ми сподіваємося, що ООН зможе збільшити свої миротворчі сили. Але уряд Ізраїлю покладає цілковиту відповідальність за те, що відбувається в Південному Лівані, на уряд Лівану.

Яна СТАДІЛЬНА.

Люди і події

Оптом ліпше, ніж уроздріб

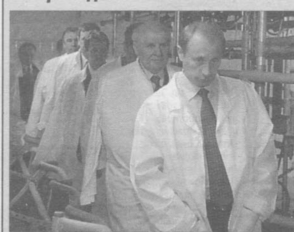
Керівництво футбольного клубу «Динамо» Тбілісі прийняло безпрецедентне рішення — виставити на трансфер усіх гравців. Що спонукало тбілісців продати свою улюблену команду повністю? Із заяви генсека клубу Важі Жванія можна вивести три причини. По-перше, Жванія вважає, що всі гравці команди переросли рівень чемпіонату країни. По-друге, вирішено створити фактично нову команду, яку укомплектують молодими футболістами. По-третє, можна одразу поліпшити фінансове становище клубу. Адже доходи від продажу 22 гравців, звичайно, більші.

Важко в навчанні...

Є такий анекдот: «Мамо, солдати з картоплю йдуть. Знову дорогу будуть запитувати». Смішно? Особливо весело було японському фермерові з префектури Окінава, коли він несподівано знайшов на своїх полях американських морських піхотинців. Вони займалися справою. Тобто проходили навчальну підготовку з використанням стрілецької зброї. Але трішки відволіклися й випадково заблукали. Ну що, на помилках вчаться. Ще добре, що фермера не підстрелили. Як вивідувача.

Звіряти годинник за президентом

Один із російських годинникових заводів налагодив виробництво елітних годинників, що призначаються для носіння на правій руці. Тепер усі лівші країни мають щиро подякувати Володимиру Володимировичу Путіну. Адже досі годинникарям і на думку не спадало потурбуватися про їх зручності. Та нарешті з'явився президент, у звичці якого носити годинник саме на правій руці.

Не зрозуміли

Міністр внутрішніх справ Франції Жан-П'єр Шевенман був змушений вибачатися за зроблені ним натяки про те, що Німеччина все ще не позбулася свого нацистського минулого. Звісно, офіційний Берлін був дуже ображений висловлюванням французького міністра. Але міністру також прикро. Його не зрозуміли. Власне, так він і сказав: мене, мовляв, неправильно зрозуміли, а насправді я дуже люблю Німеччину... А можливо, це перекладач помилився?

Протягом 30 років Німеччина виходитиме з атомної енергетики

АКЦІОНЕРНИЙ КОМЕРЦІЙНИЙ БАНК «НОВИЙ»

Консолідована річна фінансова звітність АКБ «Новий» за результатами діяльності за 1999 рік.

Місцезнаходження: 49000, м. Дніпропетровськ, пр-т К. Маркса, 93. Тел. (056) 744-50-55.

Балансовий звіт на 01.01.2000 року АКБ "НОВИЙ" м.Дніпропетровськ

Рядок	Найменування статті	Сума (тис.грн)
	АКТИВИ	
1	Кошти та залишки в НБУ	7872
2	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються Національним банком України, та цінні папери, еміто-вані Національним банком України	
3	Кошти в інших банках	18681
4	Цінні папери на продаж	1825
5	Кредити та заборгованість клієнтів	44363
6	Інвестиційні цінні папери	95
7	Довгострокові вкладення до асоційованих компаній і дочірніх установ	
8	Основні засоби та нематеріальні активи	3534
9	Чисті нереалізовані доходи від похідних фінансових інструментів	
10	Нараховані доходи до отримання	895
11	Інші активи	524
12	**Усього активів**	77789
	ЗОБОВ`ЯЗАННЯ	
13	Кошти банків	5128
14	Кошти клієнтів	31342
15	Інші депозити	
16	Боргові цінні папери, емітовані банком	
17	Чисті нереалізовані витрати від похідних фінансових інструментів	
18	Нараховані витрати до сплати	303
19	Інші зобов'язання	32988
20	**Усього зобов`язань**	69761
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ	
21	Статутний капітал	6739
22	Капіталізовані дивіденди	
23	Акції, що викуплені в акціонерів	(59)
24	Емісійні різниці	
25	Резерви	328
26	Переоцінка основних засобів	2403
27	Нерозподілений прибуток	(1383)
28	**Усього власного капіталу**	8028
29	**Усього пасивів**	77789

Звіт про рух грошових коштів за 1999 рік АКБ "НОВИЙ" м.Дніпропетровськ

Рядок	Найменування статті	Сума (тис.грн)
	I. Операційна діяльність	
1	Чистий прибуток (збиток) поточного періоду	123
	Поправки чистого прибутку	
2	***Нараховані витрати***	-96
3	Нараховані доходи	438
4	Амортизація основних засобів	417
5	Резерви під сумнівні борги, знецінення активів	525
6	Торговельний результат	-1169
7	Нарахований та відстрочений податок	638
8	Прибуток (збиток) від продажу інвестицій	
9	Прибуток від довгострокових вкладень в асоційовані компанії	
10	***Амортизація дисконту і премії цінних паперів***	-311
11	Інший рух коштів, які не є грошовими	3999
12	**Чистий грошовий прибуток від поточних операцій банку**	4564
13	Зменшення (збільшення) коштів, які розміщені в інших банках, кредитів та передоплат іншим банкам	3425
14	Зменшення (збільшення) кредитів, які надані клієнтам	-23685
15	Зменшення (збільшення) інших активів	-1996
16	Збільшення (зменшення) коштів, які отримані від Національного банку України	
17	Збільшення (зменшення) коштів інших банків	-365
18	Збільшення (зменшення) поточних та депозитних рахунків	4470
19	Збільшення (зменшення) інших зобов`язань	8749
20	Реалізація (придбання) цінних паперів у портфелі банку на продаж	2236
21	**Чисте збільшення (зменшення) активів та зобов'язань від операційної діяльності**	-7166
22	***Чистий приплив (відплив) грошових коштів від операційної діяльності***	-2602
	II. Інвестиційна діяльність	
23	Реалізація (придбання) інвестиційних паперів	2523
24	Зменшення (збільшення) вкладень в асоційовані компанії	
25	Зменшення (збільшення) вкладень у дочірні установи	
26	Зменшення (збільшення) основних засобів та нематеріальних активів	-286
27	***Чистий відплив грошових коштів від інвестиційної діяльності***	2237
	III. Фінансова діяльність	
28	Збільшення (зменшення) цінних паперів власного боргу	
29	Збільшення (зменшення) субординованих зобов`язань	11664
30	Збільшення (зменшення) сплаченого акціонерного капіталу	-40
31	Дивіденди, що сплачені протягом звітного періоду	-5
32	***Чистий приплив грошових коштів від фінансової діяльності***	11619
33	**Чисте збільшення (зменшення) грошових коштів та їх еквівалентів**	11254
34	**Грошові кошти та їх еквіваленти на початок року**	6198
35	**Грошові кошти та їх еквіваленти на кінець року**	17452

Звіт про прибутки та збитки за 1999 рік. АКБ "НОВИЙ" м.Дніпропетровськ

Рядок	Найменування статті	Сума (тис.грн)
1.1	Процентний дохід	10474
1.2	Процентні витрати	(8717)
1	**Чистий процентний дохід**	1757
2.1	Комісійний дохід	3312
2.2	Комісійні витрати	(635)
2	**Чистий комісійний дохід**	2676
3	Дивідендний дохід	
4	Чистий торговельний дохід	3844
5	Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів	
6	Прибуток від довгострокових вкладень в асоційовані компанії й дочірні установи та інших інвестицій	
7	Інший операційний дохід	612
8	**Операційний дохід**	8889
9	Загальноадміністративні витрати	(5659)
10	Витрати на персонал	(1852)
11	**Прибуток від операцій**	1378
12	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	(525)
13	**Прибуток до оподаткування**	853
14	Податок на прибуток	(665)
15	**Прибуток після оподаткування**	188
16	Непередбачені доходи/витрати	(65)
17	**Чистий прибуток/ збиток банку**	123

Звіт про зміни у власному капіталі за 1999 рік АКБ "НОВИЙ" м.Дніпропетровськ

(тис.грн.)

Рядок	Найменування статті	Статутний капітал зареєстрований, сплачений	Емісійні різниці	Викуплені власні акції	Резерви	Переоцінка основних засобів	Нерозподілений прибуток	Капіталізовані дивіденди	Капітал та резервні фонди, усього
1	Залишок на 1 січня	6739		19	328	2403	-1506		7944
2	Переоцінка основних засобів								
3	Дивіденди за минулий рік сплачені								
4	Капіталізовані дивіденди за минулий рік								
5	Чистий прибуток						123		123
6	Розподіл у загальні резерви банку								
7	Розподіл у резервні фонди								
8	Сплата в раніше зареєстрова-ний статутний капітал								
9	Реєстрація акцій нового випуску (на суму внесків)								
10	Купівля власних акцій			40					40
11	Продаж раніше викуплених власних акцій								
12	Ефект змін в облікових політиках або виправлення суттєвих помилок								
13	Залишок за станом на 31 грудня	6739		59	328	2403	-1383		8028

Голова — **І.І.Красюк**
Головний бухгалтер — **А.Т.Ахе**

Наведені у фінансовій консолідованій звітності данні підтверджені аудиторською перевіркою, яку проводила незалежна аудиторська фірма "Аверс" м.Дніпропетровськ (ліцензія АБ № 001026 від 15.09.1999 р.)

Голова Правління — **І.І.Красюк**

Арбитражный суд Луганской области (91000, г. Луганск, пл. Героев ВОВ, 3а) возбудил дело № 12/159«б» о банкротстве ООО «Зирка» г. Первомайск, Луганской области, ул. Кавказская, 3, р/счет № 260013010620 в Первомайском отделении сбербанка № 7855, МФО 364207, код 19065054.

Претензии кредиторов принимаются в течение месяца после опубликования объявления.

Відкрите акціонерне товариство «Агробуд» м. Кобеляки

повідомляє акціонерів про проведення загальних зборів, які відбудуться 10 липня 2000 року о 9 годині ранку в актовому залі товариства за адресою: 39200, Полтавська область, м. Кобеляки, вул. Полтавська, 42.

Порядок денний:

1. Реорганізація відкритого акціонерного товариства «Агробуд».
2. Визначення стратегії розвитку та основних напрямів діяльності товариства.

Реєстрація учасників зборів — 10 липня 2000 року з 7 години.
Телефони для довідок: 9-17-94, 9-12-53.

Правління ВАТ «Агробуд».

Арбітражний суд Львівської області порушив справи про банкрутство по наступних підприємствах:

ПП «ЕЛЕКТРОНПОЛІГРАФМАШ» — номер справи 2/1497-23/33 від 18.04.2000 р.

ТОВ «БУДИНОК ТОРГІВЛІ» — номер справи 7/32-23/54 від 20.04.2000 р.

ЛЬВІВСЬКЕ ОП ПРОТИПОЖЕЖНОЇ АВТОМАТИКИ І ОХОРОННОЇ СИГНАЛІЗАЦІЇ — номер справи 7/28-23/45 від 17.04.2000 р.

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.
Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

- **За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.**
- **Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.**
- **За точність викладених фактів відповідальність несе автор.**
- **Рукописів не повертаємо.**
- **Листування з читачами — тільки на сторінках газети.**

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 179041.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
Зам. 0311093.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Засновник і видавець – Верховна Рада України

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 01008, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 446-91-37, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com